

Kvinnur trívast í fiski

– Okkara limir arbeiða serliga í fiski og sum vaskifólk á skúlum, stovnum og á Klaksvíkar Sjúkrahúsi. Eg haldi ikki, at okkara limir ganga leingi arbeiðsleysar, sigur forkvinnan í Klaksvíkar Arbeiðskvinnufelag

Vilmund Jacobsen

Jastrid Wolles Niclasen er forkvinna í Klaksvíkar Arbeiðskvinnufelag. Hon hevur verið í nevnd felagsins í eini 10 ár, harav eini fyra ár sum forkvinna. Nevndarlimirnir eru fimm í tali, og skrivari og næstforkvinna er Hergerð Joensen, sum er gomul í garði innan fakfelagsvirksemi. Hergerð tekur sær eisini av dagliga skrivstovuvirkseminum hjá felagnum.

Klaksvíkar Arbeiðskvinnufelag leigar hølir í ovastu hæddini hjá Klaksvíkar Arbeiðsmannafelag.

Jastrid Wolles Niclasen sigur, at limatalið hjá felagnum liggur um 200.

– Fara vit eini 20 ár aftur í tíðina, var limatalið kanska tvífalt so stórt ella størri. Tá var fiskaarbeiði at kalla kring alt havnalagið í Klaksvík. Soleiðis er ikki í dag. Og tó. Vit hava nógvar limir á flakavirkinum Kósini, og vit hava nógvar limir hjá Kryvjing, sum Bakkafrost eigur og rekur, sigur hon.

Á myndini eru Hergerð Joensen, Jastrid Wolles Niclasen (í miðjuni) og Hans Joensen, formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag

Nógvar í fiski

Jastrid leggur dent á, at tey fiska-og laksavirki, sum framvegis í Klaksvík, hava velduga stóran týðning fyri økið og fyri limirnar hjá arbeiðskvinnufelagnum.

– Jú, her eiga vit nógvar limir.

Hetta er í fyrsta lagi tilkomnar kvinnur, men tað eru eisini yngri kvinnur, sum bjóða seg fram og taka nøkur ár á virkjunum, áðrenn tær hugsandi fara at lesa.

Hon harmast um, at Bakkafrost, sum tíðin gongur, hevur ætlanir um at flyta virksemi úr Klaksvík, men

hon uggar seg við, at hetta ivaleyst liggur nøkur ár frammi, og nógvar kann henda til ta tíð, sum hon tekur til.

Nógvar vaskikonur

Jastrid Wolles Niclasen sigur, at nógvir av limum felagsins arbeiða

sum vaskifólk, eitt nú í skúlum, stovnum og á Klaksvíkar sjúkrahúsi, og eisini hevur felagið fleiri limir, ið arbeiða sum gongsgentur.

– Eg havi sjálv arbeiðt á fiskavirki í nógv ár, og eg minnst hetta sum eina góða tíð. Hevur tú góðar arbeiðsformenn ella -kvinnur og góða virkisleiðslu annars, trívast okkara limir gjarna væl í hesum arbeiði. Jú, eg haldi, at flestu, sum arbeiða á virkjunum, trívast væl, og tað er ivaleyst eisini søgan aftanfyrri, at nógvar kvinnur hava verið á hesum virkjunum í mong ár.

Forkvinnan sigur, at felagið hevur eisini limir, sum arbeiða í handilsvinnuni, og eitt nú er onkur á Bakarinum hjá Jóruni.

Friður á økinum

– Eg haldi ikki, at vit hava nógvar arbeiðsleysar limir. Tað er tibetur eisini langt ímillum, at vit hoyra frá limum, sum halda, at tær eru fyri órætti ella vanbýti.

Jastrid Wolles Niclasen sigur, at tá trupulleikar eru, er ofta talan um smærri virkir, sum ikki halda sáttmálan til litar.

– Talan kann vera um, at arbeiðsgevarin ikki rindar øll tey gjøld, sum honum ella henni er álagt. Frætta vit um slíkt, taka vit málið upp beinanvegin og royna at loysa tað sum skjótast.

Hon vísir á, at tá felagið av og á hoyrir frá arbeiðsleysum limum, merkja tey, at hesar royna at finna sær nýggj arbeiði sum skjótast, og tibetur eydnast tað sum oftast at finna okkurt.

– Eg haldi ikki, at okkara limir ganga leingi arbeiðsleysir, leggur Jastrid Wolles Niclasen, forkvinna í Klaksvíkar Arbeiðskvinnufelag, afturat.

– Eg havi sjálv arbeiðt á fiskavirki í nógv ár, og eg minnst hetta sum eina góða tíð. Nógvar kvinnur hava arbeiðt í fiski í mong ár, sigur Jastrid Wolles Niclasen

Klaksvíkar Arbeiðskvinnufelag hevur nógvar limir, ið arbeiða sum vaskifólk

Øll sjófólk skulu hava heilsuváttan

– Tað kemur ikki ofta fyri, at fólki verður sýtt heilsuváttan. Um okkurt er, sum ger, at viðkomandi ikki kann fáa heilsuváttan, seta vit sjálvandi viðkomandi í viðgerð fyri trupulleikan, sigur Jenis av Rana, kommunulækni

Vilmund Jacobsen

Eingin sleppur at mynstra á skipi uttan eina heilsuváttan, eisini nevnd bláa bók. Bláa bók er ein heilsuváttan til sjófólk og skal skrivast av einum góðkendum sjóvinnulækna. Heilsuváttanin krevur eina umfatandi kanning.

Sjóvinnulæknin kannar millum annað sjónstyrkina, hoyrnina, landið, nervalagið og blóðtrýstið.

Ein sjóvinnulækni er ein kommunulækni, ið hevur tikið serlig skeið við atlit at kanna sjómenn, áðrenn teir mynstra.

– Sjómenn eru ofta burtur í longri tíð uttan móguleika at fáa læknahjálp. Tí er neyðugt at tryggja sær, at sjómenninir, ið mynstra við skipum, eru frískir, áðrenn teir leggja frá landi.

Tað sigur Jenis av Rana, kommunulækni.

– Blóðtrýst, hjarta og lungu verða kannað eins og ryggur og magi. Vektin verður eisini kannað, og BMI-talið verður nýtt sum grundarlag fyri at meta um, hvørt tú ert førur fyri at arbeiða á sjónum ella ikki. Er BMI-talið ov høgt, fært tú ikki bláu bók, sigur kommunulæknin.

Hann vísir á, at sukursjúka og líkfall eru dømi um sjúkur, sum serlig atlit verða tikin til.

– Vísir tað seg, at ein maður hevur eina óstýrda sukursjúku ella hevur reglulig líkfall, so fær viðkomandi heldur ikki loyva at mynstra.

Jenis av Rana vísir á, at sjón og hoyrn verða kannaði gjølla.

– Um sjónini ella hoyrnini bilar, so má hetta rættast við linsum ella brillum og hoyritóli. Tú kanst jú ímynda tær, hvussu leikur verður, um maður á dekknum ikki hoyrir

ávaringarróp frá øðrum – ella um sjónini bilar okkurt, meðan hann er kagmaður.

Kommunulæknin sigur, at tað kemur ikki ofta fyri, at fólki verður sýtt heilsuváttan.

– Um okkurt er, sum ger, at viðkomandi ikki kann fáa heilsuváttan, seta vit sjálvandi viðkomandi í viðgerð fyri trupulleikan, sigur Jenis av Rana.